

VERHAAL

Een prima plekje

De vensterbank in het nieuwe huis is breed. Er kan een caviakooi op staan. Die staat er dan ook. De kooi van cavia Tijger. Het deurtje is open. Loek zet een bakje eten in de kooi. En hij haakt de drinkbus vast aan een tralie. 'Tijgertje, je hebt een prima plekje hier.'

De cavia knikt. Hij schudt wat zaagsel van zijn hoofd en hupt naar het bakje. Daarna lurkt hij aan zijn fles. Lekker hoor! Als hij klaar is, graaft hij een kuil. Dan gaat hij lekker liggen.

'Hoi.'

Daar is Ari. Met in haar handen een kattenmand. Ze legt hem op de vensterbank. Precies naast de caviakooi. 'Kanarie ligt ook graag in de zon.'

'Tijger kent hem niet,' zegt Loek. Hij schuift de mand een stuk opzij. Zijn cavia is vast bang voor die grote kat.

Ari schuift de mand terug. Ze kijkt Loek streng aan. 'Zo is het gezellig.' Dan draait ze zich om. Waar is haar kat? In de keuken of onder de bank? 'Kanarie, kom eens naar je nieuwe plekje kijken.'

Loek durft de mand niet nog een keer weg te schuiven. Maar Kanarie zo dicht naast Tijger, dat wil hij ook niet. 'Papa!' roept hij.

Guus komt meteen.

Loek wijst naar de kooi en de mand op de vensterbank. 'Zo wil ik het niet.'

Guus kijkt de kamer rond. 'Zullen we Tijger op de kast zetten?'

Loek schudt zijn hoofd. Dat is te hoog. En Tijger ligt hier zo lekker in het zonnetje. 'De kattenmand moet weg.'

'Tja.' Guus fronst. 'Jikke?'

Jikke komt erbij.

'Wat denk jij? Cavia en kat? Zo dicht bij elkaar?' vraagt Guus.

'Nou ...' zegt Jikke voorzichtig.

'Kanarie wil ook in de zon.' Ari heeft haar kat gevonden. Ze heeft hem van de trap geplukt. Nu klemt ze hem onder haar armen. Hij spartelt. Ari zet hem neer in zijn mand op de vensterbank.

Maar de kat heeft geen zin om stil te liggen. Hij staat meteen op en maakt een hoge rug. 'Miauw.' In zijn kooi rekt Tijger zijn kop uit. Hij steekt zijn neusje in de lucht. Wat ruikt hij daar?

Kanarie sluipt langzaam richting de kooi. Hij drukt zijn kop tegen de tralies. Wat beweegt daar in het zaagsel?

'Oei,' schrikt Loek. De kat steekt zijn neus tussen de tralies door.

'Hij wil poezelen!' Ari juicht. Poezelen is zoenen voor katten.

'Wat gezellig,' zegt Guus.

'Nou...' Jikke schudt haar hoofd.

De cavia piept en het klinkt niet vrolijk. Hij hupst niet, maar bonkt. Hij laat zelfs zijn tanden zien. Het zijn er twee, best lange.

Kanarie blijft staan. Wacht hij misschien op een zoen?

Tijger bonkt naar de kop van de kat. En het is geen zoen, die hij uitdeelt.

'Mi- Au!'

Tijger heeft Kanarie in zijn neus gebeten!

De kat springt van de vensterbank. Hij druift af. Met zijn staart tussen zijn poten. Bij de kast blijft hij staan. Hopla, daar springt-ie er bovenop. Hij gaat zitten en likt zijn poten. Dan veegt hij over zijn neus. Er zit gelukkig geen bloed op.

'Heb je pijn?' vraagt Ari. Ze staat bij de kast. Met haar armen gespreid. 'Wil je bij me?'

Maar Kanarie blijft op de kast. Er is geen zon, maar er zijn ook geen scherpe caviatanden in de buurt. Een prima plekje!